

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

605. An, & qualiter Regressarius redire possit ad beneficium auctoritate propria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 604. An concedatur quoque hic regressus extra casum non solutae pensionis, vel etiam citra reservationem pensionis in aliis casibus?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè: Nempe in casu, si titularis petat, ut pensio ad maiorem summam reducat, vel in totum tanquam irrita & nulla extinguatur. Azor *loc. cit.* Paris. *cit. q. 3. n. 7.* quod qualiter limitandum, dictum est *questione ante hanc 8.*

2. Respondeo secundò: Quandoque conceditur etiam regressus, vel etiam ingressus citra omnem pensionem reservatam. Primò in eventum, quòd resignatarius pramoriatur. Tamb. *loc. cit.* sed de hoc aliàs.

3. Secundò, dum obtento secundo beneficio incompatibili, dimisit quis prius habitum, subsecutà dein evisione (qualis non dicitur secuta, nisi post latam sententiam, & ejusdem executionem. Tond. *mox citandus n. 29.*) secundi illius beneficii, seu deprehensà nullitate collationis secundi beneficii, conceditur tali regressus ad primum beneficium dimissum. Tond. *qq. benef. p. 1. c. 69. n. 1.* citans Garc. *p. 11. c. 5. n. 116.* & *c. si beneficia, de prob. in 6.* Idque procedit, etiam si talis provisus de secundo illo incompatibili stetit in possessione illius, etiam ultra duos menses; eò quòd, licet per possessionem secundi spatio illorum duorum mensium censeatur primum vacasse à principio, hoc tamen intelligitur, nisi secundum evincatur. Tond. *loc. cit. n. 2.* Garc. *loc. cit.* Licet igitur est ille regressus ad primum beneficium, etiam post duos, aut plures menses, dum evincitur secundum; modò iste reditus fiat confessim & sine mora, quamprimum fit certus de invaliditate collationis secundi. Tond. *n. 4.* citans Tirac. *in l. boves. §. hoc sermone. ff. de verb. signif. Limit. 21. n. 7.* competuntque intendenti redire ad primum remedia possessoria. Tond. *n. 5.* citans Gonz. *gl. 56. n. 146.* & modò illud primum fuerit simpliciter dimissum, in terminis enim simplicis dimissionis tantum habet locum dispositio citati textus *c. si beneficia;* & secus est, si agatur de resignatione primi beneficii, inter quam, & dimissionem beneficii magna est differentia. Tond. *n. 6.* hanc differentiam ostendens *n. 8. & 9.* Porro occasione hujus observandum, quòd, etsi obtinens beneficium incompatibile non satisfaciat decreto de dimittendo, dum resignat in favorem alterius. Tond. *cit. n. 6.* citans Garc. *p. 11. c. 5. n. 58. & seq.* Dararia tamen soleat quandoque ex causa justa relaxare hujusmodi rigorem, & resignationem in favorem admittere in hoc casu. Tond. citans pro hoc Gonz. *gl. 15. n. 126.* Verumtamen etiam dum resignatur beneficium simpliciter, cum hac praesertim explicità protestatione, quòd resignans non intendebat amittere primum beneficium, seu resignationem fortiri effectum, nisi quis adipisci posset pacificam possessionem secundi, regressus locum habet. Tond. *loc. cit. n. 27. & 28.* Sed, ut vides, non est hic regressus propriè, cum resignans non abdicet jus, imò nec possessionem in hoc casu ante impletam conditionem hanc.

4. Tertio, & quidem à fortiori conceditur regressus ad beneficium compermutatum, dum se-

cundum pacificè & fructuose obtineri nequit; cum permutatio hanc tacitam habeat conditionem: modò permutantes beneficiis permutatis frui possint. Tond. *loc. cit. n. 35.* citans Paris. *l. 1. q. 3. n. 7. & seq.* Barbof. *in c. univ. forum. n. 1. de rerum permut.* Minus verò rectè addit Tond. *n. 36.* id multò magis procedere, dum Superior recusavit admittere permutationem, quia dum in hoc casu jus nullum à permutantibus abdicatur, locus esse non potest regressui.

5. Quarto conceditur regressus, ubi resignatio facta fuit per vim, & metum. Tond. *n. 27.*

Quaestio 605. An, & qualiter regressarius redire possit ad beneficium auctoritate propria?

Respondeo, quòd possit proprià auctoritate per se, vel per alium apprehendere possessionem, constat ex ipsis verbis claris in Bulla apponi solitis. Paris. *l. 6. c. 3. n. 11.* Ita ut nullatenus pretendi possit vitium intrusionis, dum omnes factentur, licitum redire proprià auctoritate ad primum beneficium, quando possessio nondum fuit à successore occupata. Tond. *cit. c. 69. n. 25.* loquens de casu, ubi propter secundum beneficium evictum reditur ad primum; quia, ut idem Tond. *fictione juris non videtur quis hoc casu à primo beneficio recessisse.* Limitat tamen hoc ipsum Tond. *ibid. n. 24.* quòd licet auctoritas superioris hoc casu necessaria non sit praecise, esse tamen adhibendam ad majorem cautelam juxta Gem. *in c. si beneficia, de prob. in 6. n. 8.* Franc. *ibid. n. 4.* Anchoran. *notab. 6.* Porro, quòd concernit reditum ad beneficium permutatum, an permutans possit redire sine nova collatione ad suum beneficium, dum permutatio non tenet, aut non fortitur suum effectum, de hoc dictum aliàs. Opus non esse novà collatione, ita tamen, ut necessaria semper sit Superioris auctoritas, qui permutanti licentiam concedit redeundi ad priora beneficia, & talis licentia habeatur pro collatione, tenet Chok. *de permutat. benef. p. 3. c. 9. nu. 2.* Ceval. *commun. opin. c. 561.* apud Tond. *nu. 38. & 39.* & plures alii apud Garc. *p. 11. c. 4. num. 6.* ipsèque Tond. censet illam veriore, & sine difficultate in supremis Galliae Tribunalibus observari, & secundum illam judicari.

Quaestio 606. Pro complemento hujus materiae de regressu, quinam hodie regressus sublati sint?

Respondeo primò: Regressum illum, qui competit ex mero Papae indulto, nullà existente causà à jure approbatà, prorsus sublatum esse per Trident. *sess. 25. cap. 7.* regressum verò, qui est ex pacto inter resignantem cum pensione, & resignatarium, cum amari nihil in se habeat, non subjici huic decreto, adeoque sublatum non esse. Lotr. *l. 1. q. 40. n. 266.* Paris. *l. 6. q. 5. nu. 110.* Tond. *qq. benef. p. 1. cap. 26. num. 41.* & sultus *p. 2. cap. 1. §. 4. num. 23. juncto num. 30.* ubi loquitur de regressibus reservatis ob non solutam pensionem, & *num. 28.* ubi loquitur de regressu concessio ad beneficium dimissum ob beue-